

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215011303
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7215011303.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Bc. Milana Husťáka, v trestnej veci obžalovaného Z. D., pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. júna 2019, o sťažnosti prokurátora okresnej prokuratúry proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 13. 12. 2018, sp. zn. 3T/106/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 13. 12. 2018, sp. zn. 3T/106/2015 bola podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpená trestná vec vedená proti obžalovanému Z. D., nar. XX. XX. XXXX v Košiciach pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

v Košiciach v rodinnom dome na ul. I. Č.. XX dňa 16. 2. 2015 v čase okolo 01,00 hod. v stave opitosti fyzicky napadol svoju manželku poškodenú U.. W. D. tak, že ju zavolať do obývačky na hornom poschodí domu so zámienkou, že sa s ňou chce rozprávať, tam ju hneď zvalil na zem, začal ju oboma rukami škrtiť, nohami jej držal ruky, pľuval jej do tváre a zároveň ju viackrát udrel otvorenou dlaňou po tvári a taktiež ju viackrát udrel päťou do oblasti hrude, pričom počas tohto fyzického útoku sa jej vyhrážal zabitím a napokon ju odtiahol do šatníka v spálni, kde ju hodil na zem, zo skrine vytiahol doposiaľ presne nestotožnenú zbraň, priložil jej ju k hlave a opätovne sa jej vyhrážal zabitím, kde v dôsledku fyzického útoku utrpela poškodená W. D. zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív tváre v spánkových oblastiach obojstranne, pomliaždenie mäkkých tkanív na šiji, pomliaždenie hrudnej steny vpravo, pomliaždenie mäkkých tkanív na oboch ramenách a pomliaždenie driekovej oblasti vľavo s dobou liečenia do 3 dní,

v Košiciach v rodinnom dome na Q.. I. Č.. XX dňa 4. 3. 2015 vo večerných hodinách fyzicky napadol svoju manželku poškodenú U.. W. D. tým spôsobom, že ju udrel dvakrát otvorenou dlaňou pravej ruky po tvári a následne ju chytil oboma rukami za hlavu v oblasti uší a udrel ju čelom do hlavy v oblasti čela, pričom počas tohto fyzického útoku sa jej zároveň vyhrážal zabitím,

v Košiciach v rodinnom dome na Q.. I. Č.. XX dňa 5. 3. 2015 v čase o 10,00 hod. fyzicky napadol poškodenú U.. W. D. tak, že ju zozadu chytil za vlasy a hodil ju na gauč a vzápätí ju udrel otvorenou dlaňou pravej ruky do oblasti tváre, pričom počas tohto fyzického útoku sa jej zároveň vyhrážal zabitím a v dôsledku fyzického útoku utrpela poškodená W. D. zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív na ľavej strane tváre a pomliaždenie mäkkých tkanív na ľavom ramene, pričom tieto zranenia si nevyžadovali liečenie,

kde vo všetkých hore uvedených prípadoch vzbudil u poškodenej W. D. obavu z uskutočnenia svojich vyhrážok

na prejednanie Okresnému úradu Košice ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II, a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktorú aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že v prejednávanej veci bolo nespochybniteľne preukázané, že zo žalovaných skutkov bol najintenzívnejší ten zo dňa 16.02.2015. Poškodená sa však neobrátila na políciu, vec riešila iba pohovorom so známym a vzápätí odišla na dovolenku s deťmi. Po poslednom incidente dňa 05.03.2015 mala ponuku od brata, aby opustila dom a bývala s deťmi v jeho byte, ktorú neprijala. Aj keď následne podala na obžalovaného trestné oznámenie, po plastickej úprave svojho poprsia mu poslala fotografiu, čo tiež spochybňuje záver, že v žalovaných troch skutkoch sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím takým spôsobom, že to u nej mohlo vzbudiť vyšší stupeň tiesnivého pocitu z nastávajúceho zla. Poškodená v záujme finančného prospechu bola ochotná „obchodovať“ so svojím trestným oznámením.

Súd dospel k vyššie uvedenému právnemu záveru aj s prihliadnutím na zásadu „in dubio pro reo“.

Vyhodnotiac právne závery súdu je potrebné v prvom rade sa stotožniť s tvrdením súdu, že sa stali žalované skutky. Avšak s právnymi úvahami súdu ohľadne neexistencie dôvodnej obavy sa nestotožňuje z nižšie uvedených dôvodov:

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v danej veci ide o pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. pozostávajúci z troch čiastkových protiprávných útokov, teda zo strany obžalovaného nešlo o jednotlivý protiprávny akt.

Z výpovede poškodenej je zrejmé, že obžalovaný sa jej v jednotlivých prípadoch uvedených v obžalobnom návrhu vyhrážal zabitím, že ju nenávidí, že ju zákope v záhrade a zároveň ju aj fyzicky napádal. Poškodená sa v prípade všetkých troch žalovaných skutkov bála o svoj život.

Svedok A. Č. taktiež potvrdil, že poškodená mu vo všetkých troch prípadoch telefonovala po spáchaní skutku a uviedla mu, že sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím. Taktiež uviedla, že má z manžela strach.

Svedok A. S. st. (otec poškodenej) potvrdil, že dňa 05.03.2015 v raňajších hodinách prišiel k nej domov, kde už boli policajti. Dcéra bola v hroznom stave, celá sa klepala.

Taktiež svedok A. S. ml. (brat poškodenej) vypovedal, že o všetkých skutočnostiach sa dozvedel od sestry. Poškodená bola v dôsledku protiprávneho konania nonstop uplakaná, bála sa o svoj život a život svojich detí, ktoré museli navštevovať psychologičku.

Napokon aj svedok A.. K. M., ktorý bol právnym zástupcom poškodenej, vypovedal, že poškodená často plakala a vyjadrovala obavu o svoj život a život svojich detí.

Z vyššie produkovaných dôkazov má jednoznačne za preukázané, že poškodená mala jednoznačne dôvodnú obavu z uskutočnenia vyhrážok, ktorými jej hrozil obžalovaný.

Tvrdenia súdu nevyklúčujú existenciu tejto dôvodnej obavy. Dôležité je, že poškodená ihneď po spáchaní všetkých čiastkových útokov, túto skutočnosť ihneď oznámila inej osobe, a to A. Č..

Je pravdou, že poškodená odišla na dovolenku po spáchaní skutku zo dňa 16.02.2015, a to s deťmi a svedkyňou D., avšak bez obžalovaného. Táto okolnosť, ako aj skutočnosť, že poškodená nevyužila ponuku svojho brata na presťahovanie, taktiež nevyklúča existenciu dôvodnej obavy.

Poškodená vypovedala konzistentne počas celého trestného konania, a to aj k existencii dôvodnej obavy z uskutočnenia vyhrážok obžalovaného, kde táto okolnosť bola objektívne verifikovaná vyššie uvedenými dôkazmi.

Má za to, že pri danej dôkaznej situácii neprichádza do úvahy aplikácia zásady „in dubio pro reo“, pretože skutkový stav, na ktorý sa viaže uvedená zásada, je v danej veci nespochybniteľný, čo konštatoval aj samotný súd.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a v zmysle § 194 ods. 1 písmeno b) Tr. por. uložil prvostupňovému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Z vyjadrenia obžalovaného Z. D. k sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II vyplýva, že nebolo spoľahlivo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný, trvá na tom, že napriek nepopieraným potýčkam, ku ktorým opakovane došlo medzi ním a poškodenou nikdy z jeho strany nedošlo ku žiadnemu vyhrázaniam sa poškodenej a už vôbec nie nebezpečnému vyhrázaniam a takej intenzity, ktorá by mala u poškodenej vyvolať dôvodnú obavu, čo bolo rozsiahlym dokazovaním spoľahlivo preukázané.

Jediným priamym usvedčujúcim dôkazom je výpoveď poškodenej, všetci ostatní svedkovia majú vedomosť o vyhrázaní výlučne sprostredkovanú od poškodenej.

Jediným priamym svedkom našich vzájomných potýčok, pri ktorých malo dôjsť k nebezpečnému vyhrázaniam, bol náš syn J. D., ktorý bol svedkom niekoľkých vzájomných hádok, avšak tento neuviedol a ani nepotvrdil akékoľvek jeho vyhrázanie sa poškodenej, a už vôbec nie vyhrázanie sa smrťou - ako to uvádza poškodená a ako je uvedené v skutkovej vete.

Prokurátor ignoruje nie len fakt osobného a ekonomického (hmotného) záujmu poškodenej na výsledku, ale aj a najmä nespočet aj listinných dôkazov o nedôveryhodnosti svedka poškodenej, ktoré poškodenú usvedčujú zopakovaných lží a systematického, opakovaného, a dlhodobého ovplyvňovania názoru ďalších svedkov klamstvami o jeho správaní.

Po celú dobu stíhania jeho osoby sa nevyskytol jediný prípad, fakt, či dôkaz o tom, že by v akomkoľvek ohľade nehovoril pravdu o akejkolvek vypovedanej skutočnosti, pričom výpoveď nikdy neodmietol.

K jednotlivým výpovediam svedkov, ako ich zdôrazňuje prokurátor vo svojom podaní uvádza:

Poškodená vypovedala, že sa jej vyhrážal zabitím, že ju nenávidí, že ju zakopem v záhrade a zároveň ju fyzicky napádal. Poškodená vypovedala, že sa bála o svoj život. Prokurátor okrem ďalších dôkazov usvedčujúcich poškodenú z klamstva opomenul uviesť, že poškodená vypovedala, že mal byť pri útoku úplne v amoku (červená tvár, kropaje potu, nepríčetný pohľad). Oba znalecké posudky, teda aj posudok, ktorý bol zadaný na vypracovanie orgánmi činnými v trestnom konaní potvrdil, že útok vedený na poškodenú bol v oboch prípadoch minimálnej intenzity. V prípade, ak je útok vedený v amoku (teda silnom afekte útočníka, ktorý sa nekontroluje) je vylúčený iný útok, než útok plnou intenzitou sily. Navyše znalec MUDr. Boris Lisánsky konštatoval, že pokiaľ by bol útok vedený tak, ako ho popisuje poškodená, museli by byť jej zranenia neporovnateľne vážnejšie.

Svedok A. Č. potvrdil, že poškodená mu vo všetkých troch prípadoch telefonovala po spáchaní skutku a uviedla mu, že obžalovaný sa jej vyhrážal zabitím. Prokurátor okrem ďalších dôkazov usvedčujúcich svedka Č. z klamstiev, opomenul uviesť, že 4.3.2015 (kedy sa mal odohrať jeden zo skutkov, čiastkových útokov) poškodená svedkovi Č. o napadnutí a vyhrázaní (v opilosti) volala v čase, kedy ešte objektívne a preukázané bola len na ceste z dovolenky domov a teda napadnutie poškodenej bolo z jeho strany vylúčené (rovnako REDATom bolo preukázané, že v danom čase nebol pod vplyvom alkoholu).

Svedok A. S. st. (otec poškodenej) potvrdil, že dňa 5.3.2015 v raňajších hodinách prišiel k nej domov, kde už boli policajti. Dcéra bola v hroznom stave, celá sa klepala. Prokurátor opomenul uviesť, že svedok uviedol aj to, že požičiaval poškodenej peniaze na živobytie, aj keď sám vo výpovedi vo veci týrania (pripojený spis) uviedol, že dcéra si „ešte pred tým previedla na svoj účet, ku ktorému mala prístup len ona, 100 tisíc“. Prokurátor opomína aj to, že poškodená v danom období, keď jej mal svedok požičiavať

na živobytie (nakoľko ju mal podľa jej výpovedí a výpovedí svedkov o.i. týrať núdzou - prídelom 10 €/deň na úplne všetky výdaje vrátane stravy detí) preukázane mŕňala na nákupy niekoľko tisíc mesačne.

Svedok A. S. ml. (brat poškodenej) vypovedal o všetkých skutočnostiach, ktoré sa dozvedel od sestry. Poškodená bola v dôsledku protiprávneho konania nonstop uplakaná, bála sa o svoj život a život svojich detí, ktoré museli navštevovať psychologičku.

Prokurátor opomenul uviesť, že svedok poškodenej ponúkol ubytovanie u neho, ktoré však odmietla. Rovnako opomenul uviesť, že poškodená napriek tvrdenej traume uvedenú psychologičku s deťmi navštívila výlučne za účelom získania potvrdenia, nie za účelom terapie.

Svedok A.. K. M., ktorý bol právnym zástupcom poškodenej, vypovedal, že poškodená často plakala a vyjadrovala obavu o svoj život a život svojich detí. Prokurátor opomenul uviesť, že ma svedok v mene poškodenej a na základe poverenia poškodenou vyhľadal a ponúkol zmenu výpovede poškodenej v jeho prospech a intervenciu za účelom zastavenia stíhania jeho osoby výmenou za to, že budem súhlasiť s ich predstavou vyporiadania spoločného majetku (ktoré je rádovo v státisíoch v prospech poškodenej oproti neskoršiemu reálnemu vyporiadaniu, ku ktorému došlo koncom roka 2018).

Prokurátor rovnako opomenul uviesť, či aspoň zobrať pri jeho postupe na zreteľ nespočet ďalších dôkazov v jeho prospech (výpisy z účtov. RED AT. znalecké posudky, fotky, mailv. správy psychologov...), a to napriek tomu, že má za to, že úlohou prokurátora nie je usvedčiť a odstíhať evidentne nevinného človeka, ktorý sa naopak stal obeťou pomsty a snahy o získanie neoprávneného majetkového prospechu. Má za to, že úlohou prokurátora nie je „výhra za každú cenu“, aj za cenu absolútne nepochopiteľného ignorovania nie len pochybností, ale dokonca aj jednoznačných a priamych dôkazov o nepravdivosti výpovede jediného priameho usvedčujúceho svedka, ktorý navyše má na výsledku preukázaný osobný aj ekonomický záujem.

V konkrétnych a aj ďalších dôkazoch a rozporoch vo výpovediach, ktoré sú jednoznačne dôkazmi v jeho prospech poukazuje najmä na záverečnú reč obhajoby zo dňa 27.9.2018 v plnom znení tak, ako je založená v spise.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby nadriadený súd sťažnosť prokurátora v zmysle § 193 ods. 1 písmeno c) Tr.por. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodná.

V zmysle § 8 Tr.zák. trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v predmetnom zákone, ak tento zákon nestanovuje inak. Najvyššou formou protiprávneho konania je trestný čin, z hľadiska delenia poznáme prečin a zločin.

Trestný zákon pri prečine pripúšťa možnosť, ak by aj pri naplnení skutkovej podstaty trestného činu, ak bude závažnosť činu nepatrná, nepôjde o trestný čin.

Závažnosť činu predstavuje materiálny korektív, týkajúci sa výlučne protiprávnych činov, ktoré vykazujú znaky prečinov a ktoré má napomôcť odlíšiť napr. priestupky od prečinov. Môže mať 4 stupne, ktoré majú význam pre právnu kvalifikáciu protiprávneho činu. V danom prípade je závažnosť činu nepatrná, nejde o trestný čin, pričom však môže ísť o priestupok.

Nejde o trestný čin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia, pohnútku páchatel'a. je jeho závažnosť nepatrná - za použitia princípu ultima ratio, ktorý princíp má podľa príslušnej judikatúry tak vnútroštátnych, ako aj medzinárodných súdov dosah na určenie závažnosti toho-ktorého posudzovaného činu, tak ako je to aj v konkrétnom prípade. Je potrebné uviesť, že princíp ultima ratio má plniť hlavne funkciu špeciality, ktorá sa uplatňuje tak pri tvorbe noriem trestného práva, ako aj pri ich aplikácii. Spočíva v povinnosti zákonodarcu dať prednosť prijatiu netrestných opatrení právnej aj neprávnej povahy pred kriminalizáciou a taktiež v povinnosti sú-

dov a orgánov činných v trestnom konaní dať prednosť uplatňovaniu zodpovednosti podľa netrestnej právnej normy pred postihom páchatela pomocou noriem trestného práva. Zákonodarca by mal kriminalizovať len tie najzávažnejšie prípady a umožniť čo najširšie uplatnenie mimotrestných reakcií na porušenie práva, pričom povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdov je reagovať uplatňovaním trestnej represie len na prípady spoločensky škodlivé, pri ktorých mimotrestné prostriedky nestačia k ochrane ohrozených, či porušených práv.

Pripomíname, že závažnosť činu v konkrétnosti aj vo všeobecnosti je určená:

- a) spôsobom vykonania činu a jeho následkom,
- b) okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (najmä okolnosti uvedené v § 36 a § 37 Tr.zák.),
- c) mierou zavinenia a pohnútkou páchatela.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. por. súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Preto vzhľadom na konkrétnu situáciu v prejednávanej veci - spôsob vykonania činu, následok činu, okolnosti, za ktorých bol spáchaný a pohnútky, ako i vyššie uvedené skutočnosti - správne postupoval okresný súd, keď uvedenú trestnú vec postúpil na prejednanie priestupku, nakoľko skutkový dej uvedený v napadnutom uznesení sa síce stal, ale nie je trestným činom, pretože jeho závažnosť je nepatrná a je tak priestupkom a vec postúpil Okresnému úradu Košice na priestupkové konanie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o sťažnosti prokurátora okresnej prokuratúry rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.